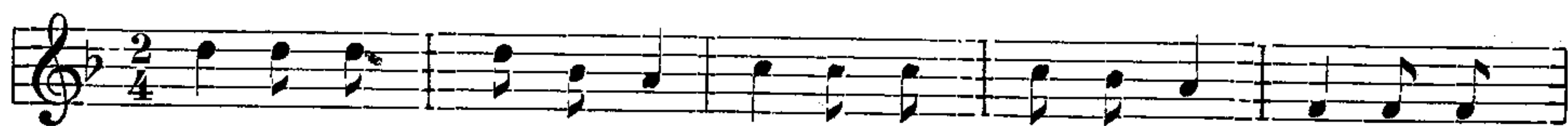
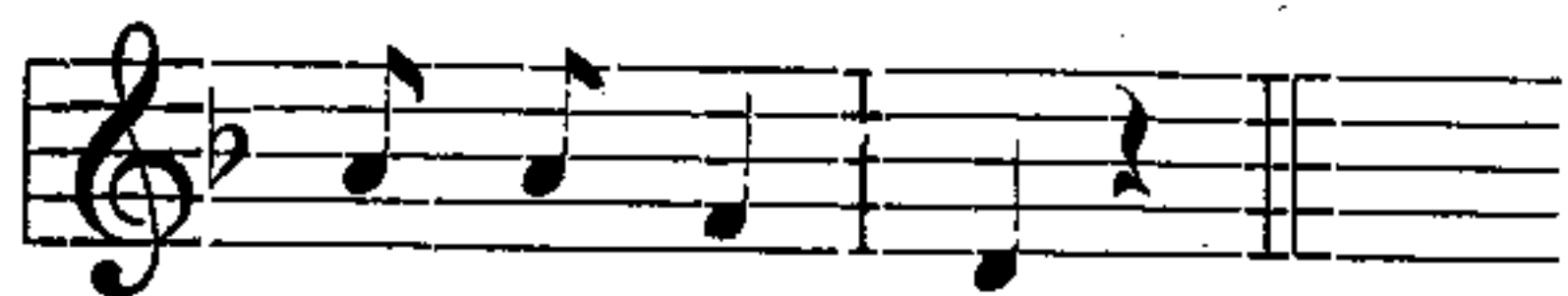

1566.

Z Líšně.

Můj mi - lé Hon - zí - čko, kde's poděl vo - ni - čko, co ti pa -

nen - ka da - la?

Můj milé Honzíčko,
kde's poděl voničko,
co ti panenka dala?

Dež sem šil na hode,
spadla mně do vode,
voděnka mně jo vzala.

1567.

Z Líšně.

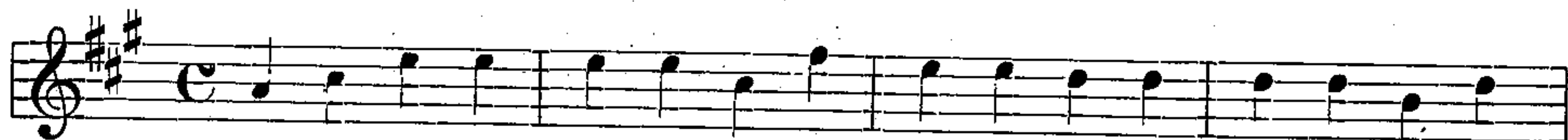
Nápěv Bart. II. č. 674.

Neplacme, děvčátka, šajne,
nevzál nás tancuvat žádné,
hani jeden, hani drohé
neplacme děvčátka šajne.

Stárke všecke tancuvale,
haž střevíčke roztrhale;
a me porád jenom stále,
na ně se jenom dívale.

1568.

Z Budkovic.

Až já pů - jdu z té dě - di - ny, po - dívám se na ty do - my,

na ty do - my Bud - kov - sky, jak só tam pan - ny hez - ky.

Až já půjdu z té dědiny,
podívám se na ty domy,
na ty domy Budkovsky,
jak só tam panny hezky.

Ony když se napudrují
a střevíčky napucují,
věnečky na hlavu dají,
potom pěkně tancují.

Tam só panny bez poškrvny,
není jim tam žádné hany,
só to panenky zdejší,
ze všech tři nejprvnější.

Páni stárce jak by plynul
a stárkovy jak by vinul,
tak só sešikovaní,
jak by byli vybraní.

Ta první je Škyříkova
a ta druhá je Klajblova,
víc nemusím jmenovat,
umijó se pudrovat.

Páni stárce a stárkovy,
žádám vás za odpuštění,
byste se nehněvali,
že sme si zazpívali.